

De vise-ncolțite sub lespezi de piatră,
De nopți nedormite, de plumbul ce-apasă,
De suflet închis în pereți de mormânt,
Ție, ce-ți pasă ?

Că eu nu mai văd răsărit, nici apus,
Că uit uneori și drumul spre casă,
Că nu mai văd ploaia și vântul nu-l simt,
Ție, ce-ți pasă ?

Mă frâng in nisipuri, mă sting in pustiu,
Mă topesc ca sarea ce-n lacrimi se varsă...
Mă rupe durerea ca pe-argintul cel viu,
Dar ție, ce-ți pasă ?

Trăiești prins în lumea-ți de vis împlinit,
Trăiești să te bucuri de viața rămasă,
Trăiești zi de zi curcubeu de iubiri
Și de mine, ce-ți pasă ?